

- Γέροντα, πως θά βοηθηθή κάποιος που ζηλεύει νά ξεπεράση τήν ζήλεια;

- "Αν γνωρίση τὰ χαρίσματα μέ τὰ όποια τον έχει προικίσει ό Θεός και τὰ αξιοποίηση, τότε δέν θά ζηλεύη και ή ζωή του θά είναι Παράδεισος. Πολλοί δέν βλέπουν τὰ δικά τους χαρίσματα· βλέπουν μόνον τὰ χαρίσματα των άλλων και τούς πιάνει ή ζήλεια. Θεωρούν τον εαυτό τους αδικημένο, μειωμένο, κι έτσι βασανίζονται και κάνουν τήν ζωή τους μαύρη. «Γιατί αυτός νά έχη αυτά τὰ χαρίσματα κι εγώ νά μην τὰ έχω;», λένε. Μά εσύ έχεις άλλα χαρίσματα,εκείνος άλλα. Θυμάστε τον Κάιν και τον Άβελ; Δέν έψαξε ό Κάιν νά βρή τὰ δικά του χαρίσματα, αλλά κοιτούσε τὰ χαρίσματα τού Άβελ· οπότε καλλιέργησε τον φθόνο προς τον αδελφό του, μετά τὰ έβαλε και μέ τον Θεό και τελικά από τον φθόνο έφθασε στον φόνο. Και μπορεί αυτός νά ειχε περισσότερα και μεγαλύτερα χαρίσματα από τον Άβελ.

- Γέροντα, πώς μπορεί κανείς, όταν βλέπη τὰ χαρίσματα των άλλων, νά μή ζηλεύη, αλλά νά χαίρεται;

- "Αν αξιοποιή τὰ δικά του χαρίσματα και δέν τὰ θάβη, τότε θά χαίρεται μέ τὰ χαρίσματα των άλλων. Χρόνια τώρα βλέπω εδώ μιá αδελφή τίφωνα έχει, τί ευλάβεια, και όμως δέν πάει νά ψάλλη. Και επειδή τό δικό της χαρίσματό θάβει και δέν ψάλλει, μαραζώνει, όταν άκούη τήν άλληπού δέν έχει και τόσο καλή φωνή νά ψάλλη. Δέν σκέφτεται ότι σ' αυτήν έδωσε ό Θεός καλύτερη φωνή, αλλά δέν τήν καλλιεργεί.

Γι' αυτό, λέω, ό καθένας νά ψάξη νά δη μήπως τό χάρισμα πού βλέπει στόν άλλον και τό ζηλεύει τό έχει και αυτός, αλλά δέν τό καλλιεργεί, ή μήπως ό Θεός τοῦ έδωσε άλλο χάρισμα. Γιατί ό Θεός δέν αδικεί κανέναν στόν καθέναν έχει δώσει ένα διαφορετικό χάρισμα πού θάτον βοηθήση στην πνευματική του πρόοδο.

Όπως ό ένας άνθρωπος δέν μοιάζει μέ τον άλλο, έτσι και τό χάρισμα τοῦ ενός δέν μοιάζει μέ τοῦ άλλου. Προσέξατε καμμιά φορά τὰ άγριομπίζελα πού έχετε εκεί κάτω στόν φράχτη; Όλα είναι από μία ρίζα, αλλά έχουν διαφορετικά χρώματα και τό ένα είναι πιο όμορφο από τό άλλο. Και όμως τό ένα δέν ζηλεύει τό άλλο... Τό καθένα χαιρείται μέ τό χρώμα πού έχει. Βλέπετε και τὰ πουλιά; Τό καθένα έχει τήν χάρη του, τό δικό του κελάηδημα.

Άς βρή λοιπόν ό καθένας τὰ χαρίσματα πού τοῦ έδωσε ό Θεός, άς δοξάζη τον Καλό Θεό, όχι εγωιστικά, φαρισαϊκά, αλλά ταπεινά, αναγνωρίζοντας δι δέν έχει ανταποκριθή στις δωρεές τοῦ Θεού, και άς τὰ αξιοποιήση στο εξής.

- Γέροντα, ζηλεύω μερικές αδελφές, γιατί έχουν ορισμένα χαρίσματα πού εγώ δεν τα έχω. Σ' εμένα ό Θεός έδωσε τόσα χαρίσματα κι εσύ ζηλεύεις τόσα χαρίσματα των άλλων; Μοῦ θυμίζεις την κόρη ενός ζαχαροπλάστη πού είχαμε στην Κόνιτσα. Ό πατέρας της της έδινε κάθε μέρα ένα μικρό κομμάτι ραβανί, για νάμην την πειράξη τό μεγάλο, και αύτη έβλεπε τὰ παιδιά στο σχολείο πού έτρωγαν μεγάλο κομμάτι μπομπότα και τὰ ζήλευε. «Τί μεγάλο κομμάτι τρώνε αυτά! έλεγε. Έμένα ό πατέρας μου μικρό μοῦ δίνει». Ζήλευε τήν μπομπότα πού έτρωγαν τὰ άλλα παιδιά, ενώ αύτη ειχε ολόκληρο ζαχαροπλαστείο και έτρωγε ραβανί! Θέλω νά πώ, κι εσύ δέν εκτιμάς τὰ μεγάλα χαρίσματα πού σοῦ έδωσε ό Θεός, αλλά βλέπεις τὰ χαρίσματα των άλλων και ζηλεύεις.

"Ας μὴν εἶμαστε ἀχάριστοι πρὸς τὸν Καλὸ Πατέρα μας Θεό, ὁ Ὅποιος ἔχει προικίσει δὲ τὰ πλάσματα Του μὲ χαρίσματα διάφορα, γιὰτὶ Αὐτὸς γνωρίζει τί χρειάζεται ὁ καθένας μας, ὥστε νὰ μὴ βλαφθοῦμε. Ἐμεῖς ὁμως πολλές φορές κάνουμε σὰν τὰ μικρά παιδιά καὶ παραπονιόμαστε, γιὰτὶ δὲν ἔδωσε καὶ σ' ἐμὰς ὁ Πατέρας ἓνα φράγκο ἢ ἓνα δίφραγκο, ὅπως ἔδωσε στὰ ἀδελφία μας, ἐνῶ σ' ἐμὰς ἔχει δώσει ολόκληρο ἑκατοστάρικο.

Νομίζουμε ὅτι αὐτὸ ποὺ ἔδωσε σ' ἐμὰς δὲν εἶναι τίποτε, γιὰτὶ περνάμε τὸ ἑκατοστάρικο γιὰ χάριτι, καὶ μας συγκινεῖ τὸ φράγκο ἢ τὸ δίφραγκο ποὺ ἔδωκε στὰ ἀδελφία μας καὶ κλαίμε καὶ ἀγανακτοῦμε μὲ τὸν Καλὸ Πατέρα μας

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΙΣΙΟΣ

<http://1myblog.pblogs.gr/2011/20111201/pages/3.html>